

say: i want to link these steps} {so you're working with it instead of having to make all this steps after each other}

{when you're programming it evolves very naturally} {before you start you have to have an idea, which would be so simple if you could just do it by hand} {and then you have to think: ok, what if I don't have my brains to think, what's the logical way to do this} {and you have to start describing in detail how to do it} {the computer has no idea what i want to do, so i really have to describe every step} {it's creating a kind of logic, a number of steps you're going through, with conditions: if this happens then do that, if that happens then do that} {these are functions, little pieces of code that you go through} {basically it's like you're describing a story of what you want to happen}

{the first thing you see in this script is about initialising the tool} {it's a tool to design your own letters, or actually it's a font} {you're writing a sentence, it places the letters in your illustration document and then by a number of clicks and drags you can stretch the letters on different points} {when it initialises, for every letter it says: i have a certain number of steps i have to go through, so for the y for instance i have three points from which i can stretch the letter}

{it's funny because when you're explaining a script, it sounds like it's going through all these steps, really slow} {but because the computer does it really, really quickly, it happens naturally, completely fluently}

{maybe it sounds a bit like mathematics} {but it's not mathematical at all, or then it's really simple mathematics} {it's like the first time you learn how to count, that's how simple it usually is, although it can be much more complex} {with programming is all about setting up a system of logic} {if i can tell you the story of how it will work, then i can also program it} {but when you talk about mathematics, i can't tell you the story of mathematics, that's so complex} {programming has more to do with language than with mathematics}

{in a way it's like a big dictionary, everything has to be defined} {if you for instance speak about colour, colour is defined as rgb, so i talk in rgb language} {rgb is a nice example, the function rgb is: rgb open brackets, close brackets and in between that it says: 'r comma g comma b'} {and i'm saying for the r I want 15, for the g I want 10 and for the b I want 5} {it puts all these things together and what comes out of it is a colour}

{every programming language has an api, which is a whole list of all the functions} {all the basic elements of the program and it's saying how you can use them, what ingredients you can put in them, what comes out of it} {so for illustrator it has points, it has lines, it has fills}

{if i would say: i take this code and i want to make it much smaller, then i would have to make it more abstract} {i could do that} {but as long as it goes fast enough it doesn't matter, of course the more code you make, the more it has to go through} {to me there is a difference between beautiful language, or optimized language} {the more you optimize a language, the more and more abstract it gets, and then you cannot really read it anymore}

{i think when mathematicians talk about a beautiful function they mean a very short function that does a very complicated thing, in a beautiful, fitting way} {but when i talk about beautiful i talk more about the story of the whole thing as being beautiful} {the code, the way i order the story, to me is beautiful} {what comes out of it is another thing, that's what i wanted to do}

{i hardly ever speak about these scripts, or show them to others} {i think the only moment i talk about this code is when i get into a bug, i try everything and if it still doesn't work, then i go to another programmer and i show it to him and we talk about it and come to a solution} {but otherwise these are my little stories}

GELD
Over kunst en zaken
Vincent van de Waal

Met Matthias was ik begonnen met een serie posters voor de 'Rietveld naar de beurs' (in de Beurs van Berlage organiseert de Gerrit Rietveld Academie elk jaar een beurs waar studenten werk kunnen verkopen). Toen hadden we het erover dat het eigenlijk zo'n tegenstrijdigheid in zich had; als je opeens op de beurs dingen moet gaan verkopen, terwijl je hier op school werkt op een vrije manier, je maakt de dingen echt voor jezelf en je hoeft niet na te denken over dat je er opeens geld mee moet gaan verdienen. En toen kwamen we uit bij Donald Trump, die mensen heel zelfverzekerd vertelt hoe je moet zakendoen, die dat ook echt als een kunst ziet, haast net zoveel kunst bij wijze van spreken als beeldende kunst, dat vonden we interessant. We zochten naar quotes, een goede quote van Donald Trump en een paar andere mensen die over hetzelfde onderwerp praten. Zo vonden we van Donald Trump uit een boekje 'The art of the deal': 'Picasso obviously viewed his art as business, which it was, I view my business as an art, which it is, you should view your work that way too.' De quotes zijn allemaal in het Engels, dat geeft ze extra kracht, daardoor krijgen ze iets van die schreeuwerige advertisement wereld. Daar hebben we een serie posters over gemaakt, maar ik heb dat onderwerp zelf ook gebruikt als onderwerp voor een krant, want ik vond er nog veel meer inzitten. 'The art of getting money' is een stuk dat ooit (in de negentiende

eeuw) is opgesteld door ene P.T. Barnum, een showman uit Amerika. Hij is eigenlijk vergelijkbaar met zo iemand als Donald Trump. Hij was volgens mij de uitvinder van het circus, tenminste van het commerciële circus. En hij heeft ook twintig regels opgezet, eigenlijk zijn het hele algemene, logische regels, zoals: 'Use the best tools' en 'Avoid debt'. Hij heeft hier een heel boek over geschreven en het schijnt dat als je dat opvolgt, je dan succesvol zult zijn. Dat fascineert me wel, die zekerheid, die haast onwaarschijnlijk moet zijn. In mijn krant ben ik begonnen met quotes te verwerken in beeldende pagina's, zodat je de quotes kan lezen door de manier waarop ik typografie gebruik. Later heb ik die quotes helemaal weggedaan. Nu heb ik alleen maar losse woorden gebruikt, en gespeeld met de betekenis. Bijvoorbeeld het woord 'painting' veranderd in 'paint thing', wat hetzelfde zegt als dat soort quotes. Het geeft een soort kritiek en dubbelzinnigheid, iets van niet weten of kunst en zaken samengaat, of ze elkaar nodig hebben of niet. Ik heb ook artikelen gevonden. Een interview met Charles Saatchi, een van de grootste en bekendste galeriehouders in Londen. Ik was vooral geïnteresseerd in zijn visie, hoe hij de verhouding tussen kunstenaars en de mensen die in kunst investeren ziet, in wat voor een geval hij kiest voor een nieuwe kunstenaar, of hij kiest omdat hij denkt dat het een goede investering is, gewoon zake-lijk. Dat is de grens die ik interessant vind. Gaat het dan eigenlijk wel om de kunst? In een interview met een grote kunsthandelaar uit Londen, Philip Hofmann, staat: 'He did something unusual: he bought a painting that he actually likes'. Normaal gesproken gaat het er voor dit soort mensen helemaal niet om wie of wat het precies is: 'We take a completely cold view', kunst is business, net alsof je in aandelen handelt. Andy Warhol is ook iemand die daar heel veel mee bezig is geweest; die scheiding tussen kunst en geld, of die eigenlijk wel nodig is. Dit is een quote van Andy Warhol, die bijna precies hetzelfde zegt als die van Trump: 'Making money is art art, working is art and good business is the best art.' Supercommercieel. Pop-art was natuurlijk ook een hele snelle manier van kunst maken, best commercieel gericht. Toen is er denk ik heel erg veel veranderd. Er bestaat nog steeds het romantische beeld van de arme kunstenaar, als een Vincent van Gogh. Maar ik denk dat als je gaat kijken in de kunstwereld waar veel geld in omgaat, dat soort kunstenaars zijn allemaal business mensen, die lopen in pakken. Een onopgemerkte, arme kunstenaar, die pas honderd jaar nadat ie dood is opeens miljonair wordt, bestaat volgens mij helemaal niet meer. Die dingen, dat vind ik wel interessant, om daar over na te den-

ken. Dat probeer ik allemaal te verwerken. Ik heb niet al de boeken helemaal gelezen. Ik was op zoek naar hele goede zinnen, naar korte directe statements, of een heel goede opsomming. Ik probeer het natuurlijk zo te vertellen dat mensen erover na gaan denken. Ik zet het veel meer zwart-wit neer. Ik denk dat als je een boek als 'The art of the deal' leest, je kan inzien dat Trump misschien wel ergens gelijk heeft, dat hij slim is in dingen en dat zakendoen ook echt een kunst is. Maar ik wil natuurlijk iets anders laten zien. Eigenlijk heb ik nog het meest gehad aan uittreksels, samenvattingen van het boek, omdat die vaak een beetje bot zijn. Heel veel heb ik ook gevonden door gewoon 'art' en 'business' op google in te tikken. Dan vind je grappige dingen zoals: de 'Unstoppable Artists Business School'. Het klinkt als een grap, maar het is serieus. Je hebt dus scholen waar je wordt opgeleid tot succesvolle artiest: 'Some say it's all about luck, we laugh at those people,' en daar hebben ze ook regels voor. Het gekke is, als je het doorleest kom je erachter dat het allemaal heel nietszeggend is. Zo'n naam alleen al: 'Monroe's Mann Unstoppable Artists Business School', dat kon misschien al een ding worden. Zo ben ik op zoek gegaan, niet perse naar lange teksten, zo'n stukje zegt eigenlijk al genoeg over hoe raar het soms is.

ORDINARY
On Georges Perec
Paul Gangloff

I think Georges Perec is interesting because he works outside of what is normally considered literature. In this text that is called «*Penser, classer*», (Thinking and classifying), he says that he tries to never write two times the same kind of book, or to go back on the same way.

Seeing has a big place in his writing. He is for instance sitting in a café and quickly setting up the surroundings, the streets, the architecture, the trees, stuff like that, and then describing the cars, buses, persons that come by. Really common things. He uses a quote from someone else: «Look with all your eyes», like: «Pay attention and observe». But he is not looking like a visual artist. He tries to question things that you usually don't question.

«*Notes sur ce que je cherche*» (Notes about what I am searching for) is the introduction to his book «*L'infra-ordinaire*», infra is as in infra-red and ordinaire means ordinary, so meaning the thing that is even more than ordinary. He says:

«What talks to us, it seems to me, is always the happening, the event, the extra-ordinary, big titles in newspapers, trains only start to exist when they crash, planes only exist when they are hijacked, cars only exist when they hit a tree. What is truly horrible, a scandal, is not when an accident happens in the mines, what is horrible is not this, but is working in the mines. Social crisis's are not preoccupying